

Kunne det måske ikke være, at nogle af de mange milliarder, der fosser ind i statskassen, kunne bruges fornuftigt på at gøre op med den fattigdomsskabende politik, gøre op med nedskæringerne for dem, der har det dårligst i det her samfund?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nu har vi jo i finanslovsforslaget bl.a. satspuljen, som er med til at tage hånd om mange af de problemer, som hr. Arbo-Bæhr peger på, det gælder indsats over for hjemløse, psykisk syge og andre.

Så derved gøres der jo en meget stor indsats for fattigdomsbekæmpelse, og den indsats kan aldrig blive for lille, om jeg så må sige. Der skal hele tiden findes nye midler og nye måder til og nye muligheder for at bekæmpe fattigdom, således at man ikke kommer i en situation, hvor fattigdommen er stigende, og derfor erklærer jeg mig også lidt uforstående over for, at hr. Arbo-Bæhr kan bruge en så skinger tone.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Ja, skinger og skinger, det kan man måske tage, som man vil, men jeg undrer mig bare, for hvad er det, hr. Wedell-Neergaard siger nu?

Nu siger han, at folk skulle få flere penge i hånden, men at der bliver skåret ned på deres ydelser. Det passer jo ikke. At lave væresteder giver ikke kontanthjælpsmodtagere flere penge i hånden. For dem drejer det sig om at få mad i munden og tøj på kroppen, at kunne holde en børnefødselsdag og holde jul.

Det er helt konkrete problemer for nogle mennesker, som har fået skåret i deres ydelser i et samfund, der bliver rigere og rigere, fordi vi har en regering, der går ind for, at folk bliver fattigere og fattigere.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

De nedskæringer, som hr. Arbo-Bæhr kalder det, er ganske små set på den enkelte families budget, men samtidig giver kontanthjælpsloftet jo nogle muligheder. Hvis man har beskæftigelse bare nogle ganske få timer, kan man forøge familiens indkomst ganske betydeligt, og derved lever det jo op til vores ønske om, at det skal kunne betale sig at arbejde.

Det kan ikke være sådan, at man mister penge ved at skulle ud på arbejdsmarkedet. Og det

er derfor, at det ser ud som det gør, nemlig at man skal kunne øge sin indkomst ved at få et arbejde. Og aldrig har situationen været bedre, end den er nu, for at kunne få et arbejde. Før havde hr. Arbo-Bæhr gang i, at en hel gruppe af mennesker ikke kan få arbejde, men aldrig har der jo været så stor efterspørgsel og så mange muligheder, som der er i dag.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Ordføreren sagde i sin ordførelse nærmest heltemodigt, at man ikke ville frarøve fremtidige generationer deres muligheder. Og selv om vi er fuldstændig enige med Det Konservative Folkeparti i, at et samfund altid skal afdrage sin gæld på fornuftig vis, så er det dog bemærkelsesværdigt, at man ikke har samme vision og ambition, hvad angår de generationer, der lever netop nu.

Kl. 14.40

Pengene fosser ind i statskassen, er det blevet sagt flere gange i dag, og alligevel kan vi konstatere, at vi har en regering, der ikke vil investere i fremtiden. Altså, vi har en videnskabsminister, hvor journalisterne, når man holder pressemøde, griner over kommentaren om, at forskningsbudgetterne er stigende – de griner simpelt hen – og samtidig kan vi på det sociale område konstatere, at det går den stik modsatte vej, at der faktisk er mennesker i Danmark, der har fået færre muligheder og dermed en ringere chance for at kunne klare sig i det her samfund.

Hvordan er det lige præcis, at de der to udsagn hænger sammen? Kunne det ikke være, at man snart skulle tage og satse anderledes på de mennesker, der også er her i dag?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Med hensyn til forskning og udvikling vil jeg sige, at det er rigtigt, at det går langsomt, men det går fremad. Og det går, som det gør, fordi der skal findes nødvendige, fornuftige og gode projekter på forsknings- og udviklingsområdet, som kan finansieres. Derfor kan man ikke bare gange budgetterne op og tilføre øgede midler og skabe nye aktiviteter, uden at man har en sikkerhed for at få resultater.

Nedskæringer på det sociale område er der jo ikke tale om. Der er tale om, at fru Mette Frederiksen hele dagen har stået med en undersøgelse fra Socialforskningsinstituttet, hvor man er gået ud og har spurgt, og jeg har stor respekt for